

Веселі випадки котячої громадки

КУПИТИ

Ми знаємо, як Ви та Ваші дітки обожають котиків, саме тому ми продовжуємо видавати про цих милих пухнастиків книжечки. Представляємо польський дитячий бестселер "Веселі випадки котячої громадки". Уявіть собі, що в одному просторі живе вже три котиська і до них приносять ще одного новенького малючка. Чи сподобається це котикам, які вже прижилися в звичній обстановці лише їх трьох? Як розвиватимуться їхні цікаві пригоди? А, може, вони все ж таки подружаться і стануть однією командою? Про це та інше, Ви можете дізнатися з нашої нової книжки. Ну дууууууже муркотливе це читиво, ніхто не може зупинитися в процесі читання, бо кожна сторінка цікавіша за попередню.

Божевільна історія, пустотливої, зухвалої та забавної котячої громадки

.eli.

БОЖЕВІЛЬНА ІСТОРІЯ ПУСТОТЛИВОЇ, ЗУХВАЛОЇ І ЗАБАВНОЇ КОТЯЧОЇ ГРОМАДКИ

Коли у різдвяну ніч Кшиштоф підібрав беззахисних, маленьких кошенят, він ще не знав, що на нього чекає нова пригода...

Виявляється, що його коти не тільки можуть говорити, а й чудово знаються на світі людей: дивляться телевізор, орієнтуються в інтернеті, пишуть і читають. А до того ж дуже амбітні, підприємливі, винахідливі. Мріють про славу, розкіш, гроші, за які куплять собі віллу з басейном, повним котячого корму. Така вибухова мішанка приводить до забавних перипетій та надзвичайних пригод.

ISBN 978-617-614-297-3

АГНЕСЬКА СТЕЛЬМАШИК

ВЕСЕЛІ ВИПАДКИ КОТЯЧОЇ ГРОМАДКИ

ЧОРНІ ВІВЦІ

АГНЕСЬКА СТЕЛЬМАШИК

ВЕСЕЛІ ВИПАДКИ КОТЯЧОЇ ГРОМАДКИ

ІЛЮСТРАЦІЇ МАРТИ КУРЧЕВСЬКОЇ

ВЕСЕЛІ ВИПАДКИ
КІТЯЧОЇ
ГРОМАДКИ

АГНЄШКА СТЕЛЬМАШИК

ВЕСЕЛІ ВИПАДКИ
КІТЯЧОЇ
ГРОМАДКИ

Ілюстрації Марти Курчевської

Переклад з польської Ірини Шевченко

Котам маленьким і великим,
які допомагали мені писати цю книжку,
знову і знову надихаючи мене

УДК 087.5+82-93
С 79

Стельмашик, Агнешка

Веселі випадки котячої громадки / Агнешка Стельмашик ; переклад із польської Ірини Шевченко. – Чернівці : Книги – XXI, 2020. – 48 с.

ISBN 978-617-614-297-3

Перекладено за виданням:
Agnieszka Stelmaszyk. *Wesołe Przypadki Kociej Gromadki*. Wydawnictwo Zielona Sowa, Warszawa 2018.
Ілюстрації Марти Курчевської.

© Copyright for text
by Agnieszka Stelmaszyk
This translation of *Wesołe przypadki kociej gromadki* is published by arrangement with Wydawnictwo Zielona Sowa Sp. z o.o.

Жодну частину цього видання не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі без письмової згоди правовласників.

© Книги – XXI, 2020, видання українською мовою
© Ірина Шевченко, 2020, переклад
Усі права застережено

Літературно-художнє видання

Головна редакторка *Христя Венгринюк*
Літературна редакторка *Оля-Леля Положевич*
Коректорка *Марина Гетманець*
Макет *Вікторії Гапоненко*

Підписано до друку 10.06.2020. Формат 84X108 1/16.
Умов.-друк. арк. 4,54. Обл.-вид. арк. 9,51.

Чорні вівці

Адреса для листування:
а/с 274, м. Чернівці, 58032

Видавництво «Книги – XXI»
Адреса для листування:
а/с 274, м. Чернівці, 58032, Україна
тел.: +380 (372) 586021, моб. +380 (98) 7150181
booksxxi@gmail.com
books-xxi.com.ua

Свідоцтво про державну реєстрацію
ДК № 5259 від 16.12.2016 р.

Розділ перший

у якому в моєму будинку з'явилася котяча громадка
і вже нічого не було, як раніше

Привіт! Мене звать Кшиштоф. Я хотів би вам розповісти про моїх котів. Коти – це надзвичайні істоти, ще у Стародавньому Єгипті знали про це. Але, вірите мені, мої коти – це найнадзвичайніші створіння на Землі! І я ніколи про це не довідався б, якби не один Святвечір.

Того дня я вже не міг дочекатися святкової вечері й подарунків під ялинкою. Я тепло вдягнувся і вийшов на подвір'я виглядати першу зірку. Небо вкривали темні хмари, і йшов сніг. Було тихо й урочисто. Я вже хотів повертатися і сказати батькам, що цього разу мусимо починати Святвечір без першої зірки, бо небо затягнуте хмарами, як раптом почув попискування. Я нашорошив вуха і зрозумів, що звук лине з-над ставка, розташованого неподалік мого дому. Я рушив у тому напрямку, і сніг заскрипів під моїми ногами. Що могло попискувати біля замерзлого ставка? Невже короп? Або сом із довгими вусами? «Може, риbam зимно і нічим дихати під тією кригою?» – подумав я.

Коли я розгорнув очерет, то побачив не рибу, а замерзлих до самісіньких кісточок трьох гарненьких маленьких кошенят. Вони подивилися на мене сумними оченятами і почали горнутися до моїх рук у товстих рукавицях. Я не міг там їх залишити! Я не вагався ні хвилини, хоч і знав, що мама не буде у захваті від того, щό я вирішив зробити. В нас уже було чотири коти. Проте я не мав вибору: мусив урятувати цих крихіток. Я розстібнув куртку, запахав цих трьох нещастячок за пазуху, щоб вони відігрілися, і якнайшвидше поніс їх додому.

– Подивися, що я знайшов біля ставка! – показав я мамі три пискливі замерзлі грудочки.

– О, Господи, – мама схилилася над моєю розстібнутою курткою, з якої на неї жалісно дивилися три пари оченят.

Усупереч моїм побоюванням, вона геть не кричала на мене, тільки принесла чисту ковдру й кошик, куди поклала знайд. Вони були вже доволі великими, щоб їсти самостійно, тож мама швидко підігріла їм молока. Я переніс кошенят до миски, і вони помаленьку, спочатку незграбно, але почали пити.

Тим часом із кімнати вийшла моя доросла кішка Пуся і з цікавістю роздивлялася нових мешканців. Одразу за нею вискочили її дітки, двоє моторних кошенят: Каскадер і Вусатий.

– Пусю, ти маєш опікуватися цими малюками, – промовила до кішки мама. А Пуся, яка була досить розумною, сіла поруч із котенятами й дозволила їм притулитися до свого хутра.

За мить прийшла і стара Сіра, тітка Каскадера і Вусатого. Сіра має смугасту сіро-буру шерсть і відома своєю ексцентричністю. Вона не дозволяє себе гладити абикому, тож чужій людині важко здобути її довіру. Часом вона зникає на кілька днів, і ніхто не знає, куди вона поділася. Вона має власні таємниці, проте чудово ладить

із Пусею та її котятками. Коли вона побачила нових малюків, то зупинилася на порозі кухні та якийсь час розгублено за ними спостерігала. Я боявся, що вона не полюбить їх або образиться на мене і знову кудись піде; та вона прийняла знайд і подарувала їм ласку, як і Пуся. Обидві про них дуже дбали.

Малюки, наїджені й зігріті, згорнулися в пухові клубочки й одразу ж заснули в обіймах своїх нових мам. Це було солодко і чарівно. Лише зараз я міг добре їх роздивитися. Одне кошеня було чорним з білими шкарпетками на лапках і білою краваткою на шиї. Друге мало смугасте сіре хутро з легким відтінком блакитного та гарно муркотіло. Їхня сестричка мала руде хутро з чорними плямками і білий трикутник на мордочці. Її лапки також були білими, наче вона взула білі черевички. Я одразу зрозумів, що ці котятка незвичайні!

– Схоже, мусиш їх якось назвати, – промовив тато, а я підскочив із радості.

– Ти дозволиш їм залишитися? – запитав я.

Батьки перезирнулися.

– Це ж Святвечір, а ти їх урятував. Якщо маємо чотирьох котів, то ще трьох якось прогонуємо, – запевнила мама й зітхнула. – Може, це якийсь знак, що ти знайшов їх саме сьогодні...

І мама мала рацію: це був знак. З того дня моє життя перевернулося догори дригом. Самі послухайте...

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі,
придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ